

Tezy kierunkowe – pedagogika specjalna

Pedagogika specjalna jako dyscyplina

1. Tożsamość podmiotowo-przedmiotowa pedagogiki specjalnej.
2. Pedagogika specjalna i jej subdyscypliny – orientacje tradycyjne i podejście współczesne.
3. Edukacja włączająca, integracyjna i segregacyjna – założenia koncepcyjne i organizacyjne (analiza porównawcza).

Rehabilitacja, rewalidacja, terapia, wspieranie

4. Podstawowe terminy i pojęcia pedagogiki specjalnej: rewalidacja-rehabilitacja (zmiana podejścia), resocjalizacja, terapia, wspieranie.

Resocjalizacja

5. Niedostosowanie społeczne – definicja, objawy, etiologia, wsparcie edukacyjno-socjoterapeutyczne.

Niepełnosprawność ruchowa, złożona, przewlekła choroba

6. Niepełnosprawności fizyczno-ruchowe - przyczyny, diagnoza, organizacja systemu edukacji i rehabilitacji.
7. Uczeń o specjalnych potrzebach zdrowotnych: skutki chronicznej choroby dla psychofizycznego rozwoju dziecka – specyfika funkcjonowania i projektowanie działań edukacyjnych.
8. Niepełnosprawność wieloraka – wyzwania terminologiczne, diagnostyczne, w obszarze działań edukacyjno-terapeutycznych.

Niepełnosprawność, specjalne potrzeby edukacyjne

9. Niepełnosprawność – ustalenia terminologiczne według WHO (ICF).
10. Ewolucja podejścia do niepełnosprawności (model medyczny, społeczny, biopsychospołeczny).
11. Specjalne → indywidualne → zróżnicowane potrzeby rozwojowe i edukacyjne – zmiana orientacji, złożoność pojęcia i wyzwania w pracy pedagogicznej.
12. Założenia psychopedagogicznej diagnozy specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych uczniów; diagnoza nozologiczna i funkcjonalna: definicje, standardy, etapy postępowania, narzędzia diagnostyczne.

Dydaktyka specjalna

13. Systematyka dydaktyki specjalnej. Dydaktyka specjalna a dydaktyki szczegółowe/specjalistyczne: zdefiniowane, niezdefiniowane, niedookreślone.
14. Dydaktyka specjalna a metodyki nauczania na poszczególnych etapach edukacji. Obudowa metodyczna kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Tyflopedagogika

15. Tyflopedagogika jako subdyscyplina pedagogiki specjalnej – geneza, przedmiot badań, twórcy i kontynuatorzy, cele funkcje, zadania, współczesne tendencje.
16. Specyfika funkcjonowania osób niewidomych i słabowidzących oraz projektowania działań edukacyjno-terapeutycznych.

Inkluzja społeczna, kształcenie w grupach heterogenicznych, edukacja włączająca

17. Edukacja włączająca: geneza, realizacja, wyzwania.
18. Kształcenie w grupach heterogenicznych w kontekście społecznej integracji i inkluzji

Osoby dorosłe i starsze z niepełnosprawnościami

19. Specyfika niepełnosprawności i rehabilitacji w starszym wieku
20. Problemy i potrzeby dorosłych osób z niepełnosprawnością: stan obecny i wyzwania przyszłości
21. Realizacja koncepcji aktywnej i pomyślnej starości w systemie wsparcia osób z niepełnosprawnością w starszym wieku

Pedagogika osób z niepełnosprawnością intelektualną

22. Ewolucja podejścia - oligofrenia, upośledzenie umysłowe, niepełnosprawność intelektualna.
23. Specyfika funkcjonowania osób NI oraz projektowania działań edukacyjno-terapeutycznych.

Surdopedagogika

24. Charakterystyka funkcjonowania osób z uszkodzonym słuchem (głuchota, niedosłuch, sprzężenia).
25. Specyfika funkcjonowania osób niedosłyszących i niesłyszących oraz projektowania działań edukacyjno-terapeutycznych.

Logopedia

26. Rola logopedii w interdyscyplinarnym podejściu do holistycznego rozwoju człowieka

Autyzm

27. Zaburzenia ze spektrum autyzmu, jako wyzwanie społeczne, w tym szczególności edukacyjne.

WWR

28. Interdyscyplinarny charakter wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.
29. Współpraca z rodziną w procesie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka

Terapia pedagogiczna

30. Metody terapii ucznia ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu – przegląd metod wykorzystywanych w praktyce szkoły i poradni psychologiczno-pedagogicznej
31. Organizacja i struktura zajęć korekcyjno-kompensacyjnych jako jednostki metodycznej

Pedagogika zdolności

32. Uczeń zdolny, uzdolniony i utalentowany - rozróżnienie terminologiczne i podstawa diagnozy
33. Metody i działania rozwijające zdolności oraz zainteresowania uczniów charakterystyczne dla strategii przyspieszania vs rozszerzania

Praktyczny wymiar pracy pedagoga specjalnego:

34. Rola, zadania i kompetencje pedagoga specjalnego. Etyczny wymiar pracy z osobami z niepełnosprawnościami.
35. Problemy społeczne osób z niepełnosprawnościami – stereotypy, wykluczenie, strategie przeciwdziałania. Postawy społeczne wobec osób z niepełnosprawnościami.
36. Rola rodziny w procesie edukacji i terapii dziecka z niepełnosprawnością. Znaczenie współpracy nauczycieli, rodziców i specjalistów (psychologów, logopedów, terapeutów) w procesie wsparcia dziecka.
37. Znaczenie technologii wspomagających w edukacji osób z niepełnosprawnościami.

pedagogika specjalna

Tezy - moduł specjalnościowy:

pedagogika resocjalizacyjna z edukacją włączającą i międzykulturową

1. Pomoc postpenitencjarna i readaptacja społeczna – wyzwania, bariery oraz dobre praktyki.
2. Rola kuratora sądowego w procesie resocjalizacji skazanych oraz nieletnich niedostosowanych społecznie.
3. Znaczenie edukacji międzykulturowej w procesie edukacyjnym i wychowawczym.
4. Animacja społeczna i międzykulturowa jako forma przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu
5. Rola pedagoga resocjalizacyjnego w pracy z uczniami niedostosowanymi społecznie w instytucjach edukacyjno-wychowawczych i resocjalizacyjnych (profilaktyka, diagnoza, współpraca z rodziną i instytucjami).
6. Wykorzystanie potencjału młodzieży należącej do subkultur w pracy wychowawczej, dydaktycznej i profilaktycznej.
7. Diagnostyka w resocjalizacji jako fundament skutecznych oddziaływań resocjalizacyjnych.
8. Zastosowanie metod twórczej resocjalizacji w pracy z osobami niedostosowanymi społecznie.
9. Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych w zakładzie karnym jako instytucji wychowawczej: wyzwania i dobre praktyki.
10. Znaczenie współczesnych koncepcji resocjalizacji oraz ich adaptacja w praktyce resocjalizacyjnej w Polsce.
11. Koncepcja *resilience* i jej znaczenie w konstruowaniu programów profilaktycznych.
12. Kryminologia i wiktymologia jako narzędzia zrozumienia zachowań przestępczych oraz ich skutków społecznych.